

ת"פ 27773/08/16 - מדינת ישראל נגד נסים חריש

בית משפט השלום ראשון לציון

13 ספטמבר 2017

ת"פ 27773-08-16 מדינת ישראל ואח'

נ' חריש(עציר)

מ"ת 27792-08-16

בפני כב' השופטת הבכירה, שירלי דקל נה
המאשימה
הנאשם
מדינת ישראל
נסים חריש

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפית דרי

ב"כ הנאשם עו"ד יאסין

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של גניבת רכב בצוותא, לפי סעיף 413ב(ב) + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירה של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 26(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 4.8.16, תכננו הנאשם, מאלכ טמוני (להלן: "**מאלכ**") וסעיד זבידי (להלן: "**סעיד**"), לגנוב רכב על מנת להעבירו לאזור יהודה שומרון וחבל עזה (להלן: "**האזור**"). הנאשם, מאלכ וסעיד שוחחו מספר פעמים במהלך אותו יום באמצעות הטלפונים הניידים שברשותם, והגיעו ברכב המוביל שבבעלות סעיד (להלן: "**הרכב המוביל**") לתחנת דלק בנתניה.

בהמשך, במקום הסמוך לתחנת הדלק, נגנב רכב פז'ו מבעליו (להלן: "רכב הפז'ו"). הנאשם קיבל את רכב הפז'ו, כשחלון תא הנהג ומנגנון ההנעה שבורים, מחשב הרכב מנותק ובמקומו חובר מחשב רכב חלופי. הנאשם החל לנהוג ברכב הפז'ו לכיוון מחסום 407, אחרי הרכב המוביל, בו נהג סעיד ומאלכ ישב לצדו. הנאשם ומאלכ שוחחו מספר פעמים לאורך הנסיעה, מנתניה ועד למחסום 407.

הנאשם, מאלכ וסעיד עברו את מחסום 407 לכיוון האזור, כאשר הנאשם נהג ברכב הפז'ו אחרי הרכב המוביל ואף עקף רכבים בכביש בצמוד אליו. הרכבים אותנו ופנו יחדיו שמאלה לצומת האורות.

משהבחין הנאשם במחסום שהקימה המשטרה, אחרי מחסום 407, ביצע פניית פרסה בחזרה לכיוון מחסום 407, תוך ירידה לשול הכביש, כשהוא מתעלם מהשוטרים אשר דולקים אחריו באמצעות ניידות משטרה ומפעילים את מערכת הכריזה והתאורה המשטרתית.

הנאשם עצר את רכב הפז'ו 200 מטרים מהמחסום, החל שוב בנסיעה, התנגש בעמוד תאורה בעוצמה, כך שנפתחה כרית האוויר ונגרם נזק רב לרכב הפז'ו.

ההסדר בין הצדדים

2. הצדדים הגיעו להסדר דיוני במסגרתו תוקן כתב האישום כמפורט לעיל, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר בשל גילו בעת ביצוע העבירות.

המאשימה הצהירה כי עמדתה לעונש היא למאסר בפועל, אך הצדדים ישובו וישוחחו לאחר קבלת התסקיר, ואילו ההגנה הצהירה כי תבקש להשית על הנאשם מאסר על תנאי. עוד הצהירו הצדדים כי במסגרת הענישה שתוטל על הנאשם תיכלל פסילת רישיון נהיגה בפועל.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים מטעם שירות המבחן. אפרט להלן בתמצית את תוכנם:

התסקיר מיום 25.4.17 - צוין בו כי הנאשם הינו בן 21, רווק, תושב קלנסואה. הנאשם סיים 11 שנות לימוד על רקע קשיים לימודיים והחל לעבוד עם אביו בתחום השיפוצים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בן בכור למשפחה נורמטיבית, המחזיקה בעמדות המכבדות חוקים. במסגרת האבחון שערך שירות המבחן לנאשם בהליך המעצר, הוא התרשם כי הנאשם מחזיק בעמדות מקלות ראש ביחס לחוק, מקיים קשרים שוליים עמוקים מכפי שתיאר, מונע מתוך חיפוש אחר סיפוק צרכים מידיים ומקבל החלטות באופן אימפולסיבי. שירות המבחן מסר כי במסגרת צו פיקוח מעצר, הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי במשך מספר חודשים, הגיע למפגשים כנדרש, אך התקשה להתייחס למצבי סיכון, קשרים חברתיים ועוד.

הנאשם הודה ולקח אחריות על ביצוע העבירות וטען כי טרם האירוע נשוא כתב האישום היה נתון במשבר. הנאשם טען כי שותפיו הציעו לו להעביר את הרכב תמורת סכום כסף והוא נגרר לביצוע העבירות מבלי לחשוב על השלכות מעשיו. הנאשם הביע חרטה עמוקה על מעורבותו בביצוע העבירות וטען כי ניתק קשריו עם שותפיו לעבירות וכי כיום הוא משקיע בעבודתו. שירות המבחן ציין כי הנאשם השתלב בטיפול לקבוצת הצעירים מטעם שירות המבחן וכי הוא מגיע לטיפולים באופן סדיר ונמצא בשלב ראשוני.

אשר לגורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד ציין שירות המבחן את גילו הצעיר של הנאשם עת ביצע את העבירות, חוסר בשלותו ונטייתו לריצוי והיגררות אחרי דמויות דומיננטיות. כגורמי סיכוי לשיקום ציין שירות המבחן את אורח חייו הנורמטיבי של הנאשם, משפחתו התומכת המגנה את התנהגותו, הערכת שירות המבחן כי הנאשם לא פעל מתוך דפוסים עברייניים אלא מתוך מצוקה וקשרים שנתנו לו משמעות באותה עת, חרטתו והבנתו את חומרת מעשיו, היעדר הרשעות קודמות וההערכה כי ההליכים המשפטיים היוו עבורו גורם מרתיע.

שירות המבחן ציין כי הנאשם זקוק לחיזוק חלקיו החיוביים וסיוע בהכוונה, העצמה וגיבוש עצמי, וכי יוכל להפיק תועלת מקשר טיפולי, ולאור התגייסותו של הנאשם לטיפול, המליץ להעמידו בצו מבחן למשך שנה וכן להשית עליו על הטלת מאסר על תנאי וקנס.

התסקיר המשלים מיום 12.7.17 - שירות המבחן ציין כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם המשיך להתייבב למפגשים הטיפוליים הקבוצתיים, לקח חלק פעיל בשיח הקבוצתי, שמר על עבודה יציבה ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים. שירות המבחן התרשם כי השתלבותו של הנאשם בקבוצה מעידה על יכולת להתארגן באופן חיובי ותקין והוסיף כי הנאשם מצליח להפיק תועלת מקשר טיפולי. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות ביצוע העבירות מצד הנאשם פחת, וחזר על המלצתו להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה בנוסף למאסר על תנאי וקנס, על מנת לאפשר לנאשם להמשיך ולהשתלב בהליך הטיפולי בו הוא מצוי כיום.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה עמד על נסיבות ביצוע העבירות ועל הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע. ב"כ המאשימה הדגיש כי יש לקחת בחשבון לחומרא את העובדה שגניבת הרכב בוצעה בצוותא חדא, את המטרה להעביר את הרכב לאזור ואת האופן בו נהג הנאשם. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם את העבירות בנסיבותיהן נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה. ב"כ המאשימה הפנה לאמור בתסקירי שירות המבחן ביחס להתנהלותו של הנאשם, וטען כי שירות המבחן התייחס לפן השיקומי של הנאשם בלבד ולא לשיקולים אחרים, לרבות שיקולי הרתעה. עוד ציין ב"כ המאשימה כי על מלאכ, שותפו של הנאשם לעבירת גניבת הרכב, שהועמד לדין במסגרת תיק נפרד, נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי. לבסוף עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון בפועל ופסילת רישיון על תנאי.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה כבר כאשר נתפס על ידי המשטרה וכן בבית המשפט והביע

חרטה על מעשיו. ב"כ הנאשם צין את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות וכן את העובדה כי הנאשם שהה במעצר מעל חודש ימים, בהמשך שוחרר למעצר בית מלא בו שהה חמישה חודשים, ולאחר מכן הותר לו לצאת לעבודה והוא שמר על התנאים המגבילים.

לדברי ב"כ הנאשם, לאורך השנה האחרונה, מאז שחרורו של הנאשם ממעצר, הנאשם נמצא בקשר רציף עם שירות המבחן, לקח חלק בקבוצה טיפולית והביע רצון להמשיך בטיפול, והתסקירים שהוגשו בעניינו היו חיוביים. עוד טען ב"כ הנאשם כי עובדות כתב האישום והוראות החיקוק שיוחסו לנאשם תוקנו באופן משמעותי במסגרת ההסדר. ב"כ הנאשם הדגיש כי בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם קיבל לידי את הרכב הגנוב כאשר היה מונע ומחובר למחשב והוא לא זה שגנב את הרכב בפועל. ב"כ הנאשם הוסיף הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים מעת ביצוע העבירות נשוא תיק זה. ב"כ הנאשם טען עוד כי עניינו של מאלכ שונה מעניינו של הנאשם, מאחר שמלאכ הינו תושב השטחים, בעל עבר פלילי קודם, אשר הודה בנוסף בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ואף היה עצור עד תום ההליכים, ואילו הנאשם פנה להליך שיקום אינטנסיבי.

ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יחרוג ממתחם העונש ההולם לאור גילו הצעיר של הנאשם והליך שיקומו, והפנה לפסיקה. לבסוף עתר כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם צו מבחן, מע"ת וקנס.

הנאשם ניצל את ההזדמנות לומר את דברו והביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה

5. הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו במסגרת אירוע אחד, שתחילתו בגניבת הרכב בצוותא חדא וסופו בנהיגה בקלות ראש. משכך, יש לראות בעבירות נשוא כתב האישום כאירוע אחד ולגזור בגין עונש כולל.

לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירה של גניבת הרכב הם פגיעה בזכות הקניין של בעל הרכב וכן פגיעה בציבור בכללותו, בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות הרכב. בתי המשפט חזרו וציינו כי גניבות רכבים מהוות "מכת מדינה", המצריכה נקיטת יד קשה לשם הרתעה מביצוע מעשים דומים תוך השתת עונשי מאסר משמעותיים. לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון ב-ע"פ 7890/10 **מליטאת נ' מדינת ישראל** (1.11.10):

"אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה..."

אשר לעבירה של נהיגה בקלות ראש, הערך החברתי המוגן הוא שמירה על שלום ציבור המשתמשים בדרך מפני פגיעות בגוף וברכוש. הנאשם פגע בכלל הערכים החברתיים המוגנים באופן משמעותי ומוחשי.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש לציין את התכנון שקדם להן, עת הנאשם ושותפיו תכננו לגנוב רכב לשם העברתו לשטחי האזור.

אשר לנזק שנגרם או שהיה עלול להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות - הנאשם קיבל את הרכב הגנוב, כאשר תא הנהג ומנגנון ההנעה היו שבורים, מחשב הרכב מנותק ובמקומו חובר מחשב חלופי. הנאשם נהג ברכב הגנוב בקלות ראש, תוך שניסה לחמוק מהמשטרה, ולבסוף התנגש בעמוד תאורה בעוצמה, דבר שהביא לפתיחת כרית האוויר ברכב הגנוב וגרם לנזק רב לחלקו הקדמי. זאת ועוד, נהיגתו המסוכנת של הנאשם הייתה עלולה להביא לפגיעות נוספות ברכוש או בגוף. בהתאם לתסקיר שירות המבחן הנאשם ביצע את העבירות לשם הפקת רווח כספי וכן מאחר שהושפע מאחרים.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת העוסקת בעבירה המרכזית של גניבת רכב בצוותא חדא בצירוף עבירות תעבורה נלוות דומות, מעלה כי הוטלו על נאשמים עונשים הכוללים מאסר בפועל של ממש - ע"פ 50867-07-15 **בלעום נ' מדינת ישראל** (24.11.15) וכן ע"פ (מח'-חיפה) 24601-04-11 **מוג'רבי נ' מדינת ישראל** (23.6.11).

נוכח כל האמור, ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות בנסיבותיהן נע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לאחר שבחנתי את כלל הנסיבות והשיקולים, אני סבורה כי בעניינו של הנאשם יש לחרוג לקולא ממתחם הענישה, על אף חומרת העבירות, ולהעדיף את השיקול השיקומי-טיפול. הפסיקה הדגישה פעמים רבות כי במקרים הרלוונטיים בהם בית המשפט השתכנע שהנאשם עבר תהליך שיקום משמעותי, יש לבכר את שיקולי השיקום, תוך העברת מסר ברור לנאשם ולאחרים שיבחרו בדרך זו כי בית המשפט מכיר בדרך השיקום וגומל לעברין על מאמציו לחזור לדרך הישר.

ב-ע"פ 1399/91 **ליבוביץ נ' מדינת ישראל**, פ"ד מז(1) 177(1993), קבע בית המשפט העליון:

"... בנוסף לכל השיקולים האמורים, קיים ועומד השיקול החשוב והמהותי של תיקונו של הנאשם ושיקומו ובהתקיים במקרה מסוים נסיבות מיוחדות ונכונות, ייתכן ששיקול אחרון זה יגבר על השיקולים האמורים האחרים ויקבע באותו מקרה מסוים את מידת העונש וצורתו. ענישתו היא ענישה אינדידואלית של כל עבריין באשר הוא שם. זאת תורת הגישה האינדידואלית בתורת הענישה המקובלת, עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של

ענישה ומטרותיה ואין אנו רשאים להקל על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים, הראוי לכך, תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים בכך".

הנאשם היה בן 20 בעת ביצוע העבירות, וכיום הינו בן 21. בפסיקה נקבע במקרים דומים כי יש להעניק משקל משמעותי לפוטנציאל השיקומי כאשר העבירות בוצעו על ידי נאשמים צעירים, וכדברי כב' השופט גוברמן ב-ע"פ 8480/12 **בלאצו נ' מדינת ישראל** (23.1.13) "...שיקולי השיקום מקבלים משנה תוקף, כאשר לפני גילו של המערער קרוב לגיל הקטינות ולפניו פרושים כל חייו".

סעיף 40 לחוק העונשין, כפי שתוקן במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, תשע"ב-2011, שעניינו הבניית שיקול הדעת בענישה, קובע כי אם בית המשפט מצא שהנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו בצו מבחן.

בענייננו, הנאשם ללא עבר פלילי, הודה ולקח אחריות בהזדמנות הראשונה, שהה למעלה מחודש ימים במעצר, ולאחריו שהה במעצר בית מלא לתקופה של 5 חודשים, ובהמשך שהה בתנאים מגבילים. הנאשם ללא עבר פלילי קודם, בן למשפחה בעלת מערכת ערכים נורמטיבית, לא ביצע עבירות נוספות מאז האירוע נשוא תיק זה, מצא את הכוחות והמוטיבציה להתגייס להליך טיפולי אפקטיבי והפגין רצון לחזור לדרך הישר. זאת ועוד, הנאשם נטל חלק פעיל בשיח הקבוצתי בקבוצה הטיפולית ושירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות מצדו פחת.

בנסיבות אלו, יש להושיט יד לנאשם, תוך מתן משקל לשיקולי השיקום, לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, ולא לשולחו למאסר מאחורי סורג ובריח, שכן הדבר יגדע את ההליך השיקומי בו הוא מצוי.

עם זאת, לא מצאתי לקבל את בקשת ב"כ הנאשם שלא להטיל עליו עונש מאסר כלל ולהסתפק בהטלת צו מבחן, מע"ת וקנס, כהמלצת שירות המבחן.

קבלת עמדת שירות המבחן במלואה תביא לפגיעה בשיקול הרתעת הרבים וכן תיצור פער קיצוני בין העונש שהושת על שותפו של הנאשם לעבירות - מלאכ. עם זאת, יש לתת את הדעת להבדלים המשמעותיים בין מלאכ לבין נאשם - העבירות שיוחסו למאלכ בכתב האישום היו שונות וכללו קשירת קשר לביצוע פשע וגניבת רכב בצוותא חדא, למאלכ היה עבר פלילי ולא התקיימו שיקולי השיקום בעניינו, מאלכ הינו מבוגר מהנאשם ב-7 שנים, תושב שטחים, נעצר עד תום ההליכים, לא הוגש תסקיר בעניינו, והעונש שהוטל עליו היה העונש אליו עתרו הצדדים במשותף במסגרת הסדר טיעון.

נוכח האמור, אני סבורה כי יש להשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לתקופה המרבית האפשרית, וכן מאסר על תנאי וקנס כספי משמעותי, עונש שיש בו כדי לשמש הרתעה, אך יוכל לאפשר לנאשם המשך הליך שיקומי במסגרת צו מבחן (ראו והשוו: עפ"ג (מח'-מרכז) 29083-11-15 **קייסי נ' מדינת ישראל** (15.11.16) וכן

ת"פ (שלום-נתניה) 5010-02-16 מדינת ישראל נ' גבארה (23.5.17).

בהתאם להסכמת הצדדים בפרוטוקול מיום 8.12.16, ולאור עבירת התעבורה אותה ביצע על הנאשם, אשית עליו בנוסף עונש של פסילת רישיון נהיגה בפועל. כן יש להשית על הנאשם פסילת רישיון נהיגה על תנאי, כעתירת ב"כ המאשימה, כדי להבהיר לנאשם כי ביצע בעבירת תעבורה חמורה, אשר עלולה הייתה אף לגרום לפגיעה בנפש.

סוף דבר

נוכח כל המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר לתקופה של 6 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 5.11.17 בבית העלמין פרדס חיים בכפר סבא, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב בתאריך 5.11.17 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת רכוש מסוג פשע.

(ג) קנס כספי בסך 2,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.11.17.

(ד) הנאשם יעמוד בפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, לתקופה של 12 חודשים, שתחילתה היום, ויפעל בהתאם לתוכנית הטיפולית, להנחיות ולפיקוח שירות המבחן.

הנאשם מוזהר על-ידי בית-המשפט כי אם לא ימלא אחר צו המבחן מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת בתקופת המבחן, בית-המשפט רשאי לגזור את עונשו מחדש, ולהטיל עליו עונש בגין תיק זה, בנוסף לעונש שנגזר עליו.

(ה) אני פוסלת הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים, פסילה בפועל. הנאשם יפקיד את עמוד 7

רישיונולאלתר במזכירות בית המשפט או אישור כי אינו מחזיק ברישיון נהיגה.

(ו) אני פוסלת הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים, פסילה על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה של נהיגה בקלות ראש או נהיגה בפסילה.

הנאשם יפנה למזכירות בית-המשפט לקבלת שובר לתשלום הקנס ולשם הפקדת רישיון הנהיגה שלו.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

צו כללי למוצגים.

ניתן והודע היום כ"ב אלול תשע"ז, 13/09/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפנים משורת הדין, תתחיל תקופת הפסילה מיום 1/11/17 ועד אותו מועד על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות ביהמ"ש.

ככל שהופקדו כספים במסגרת הליכי המ"ת הם יוחזרו למפקיד באין כל מניעה חוקית לרבות עיקולים.

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"ז, 13/09/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת בכירה

הוקדעלידיטליברמי